REDE VAN DEN DIRECTEUR-GENERAAL VAN HET BELGISCHE BOSCHWEZEN

ter gelegenheid van de excursie van de Nederlandsche Boschbouwvereeniging in het Zoniënbosch door Drumeaux.

Het is voor mij een groote eer en een waar genoegen, U Nederlandsche boschbouwers, welkom te mogen wenschen, in naam van het Boschbestuur en van de Société Centrale Forestière de Belgique, hier in het Zoniënbosch, een onzer prachtigste staatsbosschen. Het maakt me fier U te kunnen toespreken, juist hier, in dit vermaard beukenwoud, dat gewoonlijk een machtigen indruk maakt op de bezoekers uit alle landen. Laat er mij in alle nederigheid bijvoegen dat we hier te doen hebben met een woud, dat als een bedorven kind moet beschouwd worden van Moeder Natuur. Inderdaad ligt hier boven de tientallen meter dikke laag tertiaire zanden, een flinke hoeveelheid van het uiterst vruchtbare Haspegouwsche slib.

We kunnen het wel zeggen, hier groeien de boomen lijk koolen. Maar wordt dit kind van den eenen kant zoo zeer vertroeteld door Moeder Natuur, van den anderen kant wordt het ook nu en dan degelijk gekasteid, door Lentevorsten en koude regens die de hoopvolle berekeningen voor een natuurlijke verjonging komen in de war sturen. Daar begint dan de schoone taak van den boschbouwer, de natuur helpen, haar werk voltooien, volharden en nooit versagen. Ik weet dat U ook zeer mooie loofhoutbosschen bezit, maar waar ik van taai volharden spreek denk ik vooral aan het bebosschen der woeste heidegronden, zoowel in Nederland als in onze Kempen. Bosschen tot stand brengen op die dorre, schrale gronden daar is scheppingskracht toe vereischt. Ik heb het geluk gehad deel te nemen aan dien strijd, aan de verovering van de heidegronden en daarom besef ik des te beter de strenge vormende kracht die uitgaat van dit grootsche werk.

Ook aan onze kusten ontmoeten we dezelfde moeilijkheden, die daar vaak nog scherper naar voren treden. Maar evenals ge in de heidegronden tot prachtige uitslagen gekomen zijt, zoo ook is Uw pogen in de duinen beloond geweest met sukses. Ik wensch U geluk, Mijne Heeren met Uwe uitslagen en ik kan U verzekeren, dat wij, Belgische boschbouwers met de grootste belangstelling, Uw pogen en lukken hebben gevolgd, voornamelijk langs Uw zeer degelijk orgaan „Tijd-

schrift der Nederlandsche Heidemaatschappij". Ik heb het mij steeds tot genoegen, ja tot plicht gerekend, de belangrijkste artikelen 't zij te vertalen, 't zij samen te vatten voor de lezers van ons „Bulletin de la Société centrale forestière de Belgique".

Ik had in 1904 gelegenheid, gedurende een studiereis de Nederlandsche bosschen te bezichtigen en te leeren kennen. Ik heb daar ook verschillende Uwer collega's leeren hoogschatten, waarvan ik mij nog best de zoo bevoegde en bereidwillige H.H. Van Dissel en Van Lonkhuizen herinner met dewelke ik soms nog in betrekking kwam.

Laat mij toe, mijn gelukwenschen aan den Heer Van Lonkhuizen bij de Uwe te voegen, ter gelegenheid van zijn heengaan als Directeur der Nederlandsche Heidemaatschappij. Met fierheid mag hij terugblikken op een lange, welgevulde en uiterst verdienstelijke loopbaan. Ook wij Belgische heidebosschers zijn hem dankbaar voor zijn merkwaardige studiën en wij zijn overtuigd dat zijne ervaring ons bij gelegenheid niet zal ontbreken.

Ik durf de hoop uitdrukken, Mijne Heeren, dat deze uitstap voor U aangenaam, leerrijk en nuttig zal geweest zijn en tevens moge bijdragen tot nog inniger verstandhouding tusschen de Nederlandsche en Belgische boschbouwers.

Ik ben dan ook gelukkig mijn glas te heffen op de gezondheid van onze Noorderburen, op de welvaart van hun dierbaar land en op het heil van hunne welbeminde Koningin.